

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/313/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412205102
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412205102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Oľgy Maľovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa K. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. nad G., Ul. K. č. X/XXX, zast. Advokátska kancelária Špireková & Partners, s. r. o., Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 9C/35/2012 - 61, zo dňa 04. 09. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 66,32 eur na účet Advokátskej kancelárie Špireková & Partners s. r. o., Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, vedený pod číslom. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR/11043/11, zo dňa 15. 03. 2012. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 245,71 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária Špireková & Partners, s. r. o.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Je toho názoru, že okresný súd sa nemal zaoberať argumentmi navrhovateľa, ktoré sa obmedzovali na jeho snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky, pretože je to vzhľadom na právnu úpravu vylúčené. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Účelom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku je umožniť ešte v inom konaní, ako v konaní o výkon rozhodnutia súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukazoval v tomto smere na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS/335/2010 a Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo/2675/2007. Tvrdí, že navrhovateľom predložená zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože navrhovateľ vstúpil do právneho vzťahu s ním na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Predmetnú zmluvu preto nemožno posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľ z vlastnej vôle vstúpil do zmluvného vzťahu, zároveň podpísal aj dodatok k zmluve o úvere, kde vyhlásil, že poskytnuté finančné prostriedky použije na nákup technických zariadení, pričom toto prehlásenie vlastnoručne

vypísal. Skutočnosť, že je poberateľom invalidného dôchodku nevyklučuje, že finančné prostriedky zo zmluvy o úvere si nemohol vziať na výkon povolania.

Nestotožňuje sa ani so skutočnosťou, že okresný súd ako dôkaz prijal uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 6C/84/2011, pretože ide iba o predbežné opatrenie a nie rozhodnutie vo veci samej. V prípade jeho postavenia mal okresný súd akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s navrhovateľom vstupoval. Jeho argumentácia je v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Čo sa týka zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, tento nie je neprípustný. On ako veriteľ uzatvoril s navrhovateľom ako dlžníkom zmluvu o úvere podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v platnom znení. Navrhovateľ podpísal vystavenú blanko - zmenku vlastnoručne a mal vedomosť o tom o tom, že na tejto zmenke je zmenkový úrok vo výške 0,25% denne. Bol oboznámený aj s dohodou o vyplnení zmenky. Podľa ustálenej súdnej judikatúry pre posúdenie primeranosti výšky úroku z omeškania nie je možné vychádzať len z jej číselnej výšky, ale je potrebné aj zistiť, zhodnotiť a zohľadniť konkrétne okolnosti prípadu (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/1458/2007 zo dňa 31. 03. 2009 a sp. zn. 32Odo/468/2003 zo dňa 27. 11. 2003, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR

sp. zn. 1Obdo/34/2004 a sp. zn. 2Obdo/26/2004. Zmluvná pokuta je podľa jeho názoru primeraná a dojednanie nie je preto neplatné pre rozpor s dobrými mravmi.

Navrhovateľ žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' odporcu na náhradu trov odvolacieho konania, a to trov jeho právneho zastúpenia. Rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné a vecne správne. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia správne poukazuje na ust. § 40 ods. 1 písm. j) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, z ktorého vyplýva, že účastník rozhodcovského konania sa môže žalobu podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, okrem iného len, ak boli pri rozhodovaní porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Okresný súd správne nastoľuje podstatnú otázku pre toto konanie, či právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ako aj vystavenej zmenky je spotrebiteľským vzťahom alebo nie. Z konania odporcu a z listinných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že úver mu nebol poskytnutý za účelom výkonu povolania, preto má charakter spotrebiteľského úveru a zmluvu o úvere bolo potrebné posudzovať rozhodcovským súdom podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okresný súd správne poukázal na viaceré nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem iného aj na absenciu tzv. ročnej percentuálnej miery nákladov a použitie zabezpečovacieho inštitútu (zmenky) v rozpore s ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd rozhodoval o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zrušenia v konaní označeného rozhodcovského rozsudku, pretože boli podľa jeho názoru porušené jeho práva na ochranu spotrebiteľa podľa § 40 ods. 1 písm. j) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, že pri rozhodovaní rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Neuznal za dôvodnú námietku odporcu, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy o úvere, ako aj vystavenej zmenky, nie je spotrebiteľským vzťahom, ako aj námietku, že úver bol poskytovaný navrhovateľovi za účelom výkonu povolania. Podľa názoru okresného súdu medzi účastníkmi konania vznikol vzťah spotrebiteľa a podnikateľa na základe

formulárovej zmluvy, ktorej obsah navrhovateľ ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Takto poskytnutý úver má charakter spotrebiteľského úveru a bolo potrebné, aby preto rozhodcovský súd aplikoval ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z., a to predovšetkým ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ako aj § 11 ods. 1, z ktorých vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať tzv. ročnú percentuálnu mieru nákladov, inak je úver bezúročný, resp. bez poplatkov. Okrem toho podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona, nemožno zabezpečiť splnenie dlhu zmenkou. Taktiež priznané plnenie istiny, ktorá predstavuje viac ako dvojnásobok poskytnutého úveru, ako aj zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, čo predstavuje 91,25% ročne. Takéto plnenie predstavuje hrubý nepomer medzi poskytnutým úverom a povinnosťou, ktorá bola uložená v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodcovský súd teda svojím rozhodnutím porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa. Po právnej stránke posúdil okresný súd vec podľa ust. § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k), ako aj ods. 5 Občianskeho zákonníka a § 40 ods. 1 písm. j), § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ako aj § 1 ods. 2, § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vo veci samej, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé. Námietky odporcu uvedené v odvolaní nepovažuje za prijateľné, pretože so všetkými námietkami, ktoré uplatnil, sa okresný súd v konaní dostatočne vysporiadal, ako vyplýva z dôvodov jeho rozhodnutia.

Okresný súd v danej veci dospel k správne právnemu záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, pretože nebolo v konaní preukázané, že by navrhovateľ uzavrel zmluvu ako podnikateľ. Tá skutočnosť, že uviedol v dodatku k zmluve o úvere, že vyhlasuje, že veriteľom poskytnuté finančné prostriedky použije na nákup technického zariadenia, ešte neznamená, že mu mali byť finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, pretože navrhovateľ si za tieto finančné prostriedky aj ako fyzická osoba mohol zakúpiť akékoľvek technické zariadenie. Zo žiadosti navrhovateľa o poskytnutie úveru jednoznačne vyplýva, že je dôchodcom a poberá invalidný dôchodok. Nemožno teda mať za to, že navrhovateľa nie je možné považovať za spotrebiteľa. Okresný súd preto správne skúmal porušenie hmotnoprávných predpisov z hľadiska dôvodnosti žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 písm. j) Zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že rozhodcovský súd svojím konaním porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu hmotnoprávných predpisov, pretože neposudzoval danú vec podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zmluva o úvere, ako na to správne poukazuje okresný súd, neobsahuje ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a použitie zabezpečovacieho inštitútu - vystavenou blanko - zmenkou je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Podstatným v danej veci však bolo posúdenie tej skutočnosti, či išlo medzi účastníkmi o spotrebiteľský vzťah alebo nie, a v danom prípade je podľa názoru odvolacieho súdu stotožňujúc sa s názorom okresného súdu preukázané, že išlo o vzťah spotrebiteľský, na ktorý bolo potrebné použiť všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa. Keďže rozhodcovský súd takto nepostupoval a porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, okresný súd správne rozhodol, keď označený rozhodcovský rozsudok zrušil.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu odporcu podľa § 1 ods. 1 písm. a) vyhl. MSSR č. 655/2004 Z. z., ako aj § 14 ods. 2 písm. a) tejto Vyhlášky patrí odmena vo výške 58,69 eur a podľa § 15 citovanej Vyhlášky režijný paušál 7,63 eur, spolu odmena činí 66,32 eur, ktorú je odporca povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.